

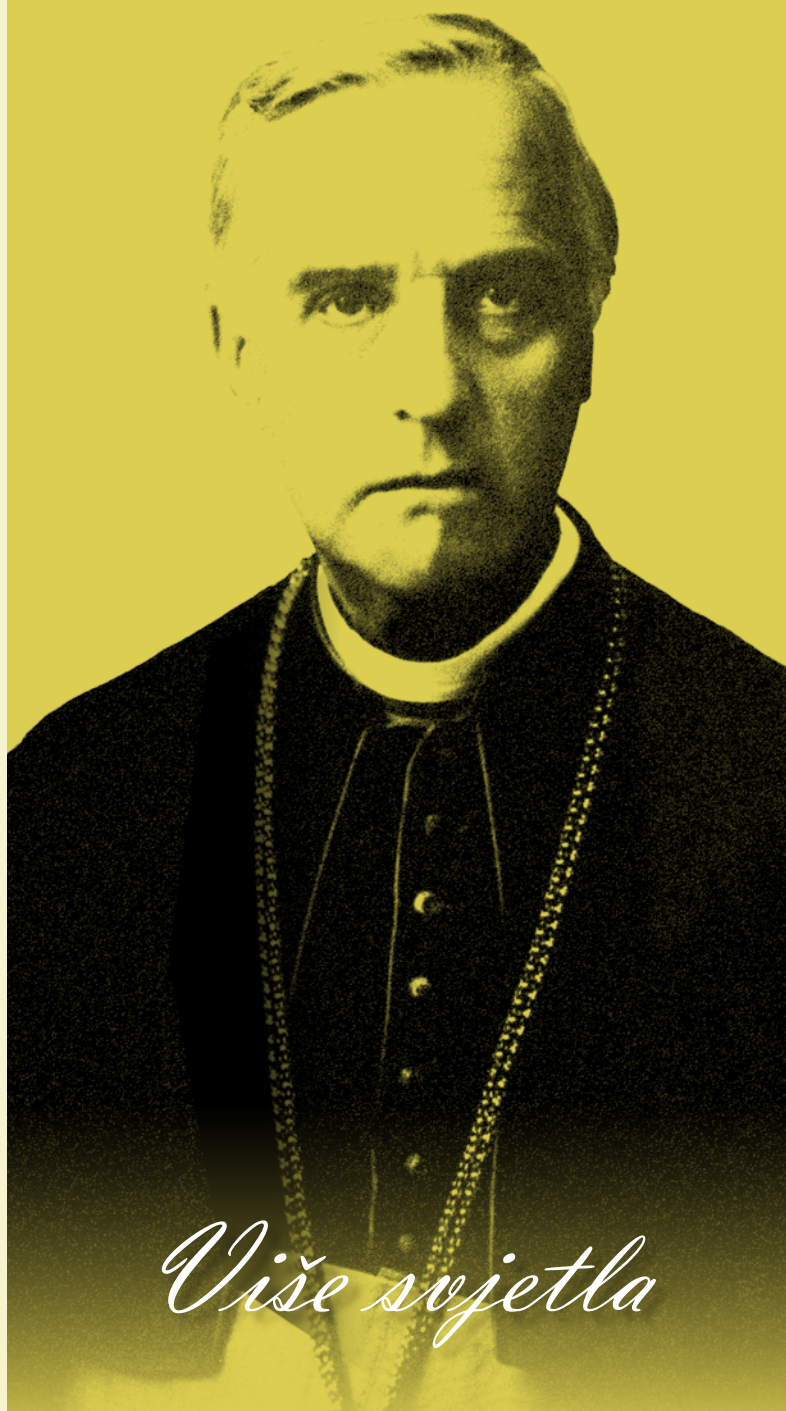
100 godina
rođenja
za nebo

Riječ postulatora

Nakon stanke evo ponovno *Mahnićevo slovo*, ali u drukčijem obliku. Svečanost obilježavanja 100. obljetnice rođenja za nebo sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića prilika je da se još više upoznamo s njegovim svetačkim likom koji nas poziva da se zagledamo u Krista – Svjetlo od Svjetla – i da osvijetljeni njegovom Riječi budemo Svjetlo i donosimo više Svjetla jedni drugima. Ovu svečanu proslavu započeli smo u krčkoj katedrali u subotu 14. prosinca 2019. i trajat će do 14. prosinca 2020. Kroz cijelu ovu godinu glasnik Postulature izlazit će kao prilog biskupijskom listu *Kvarnerski vez*. Želja je Postulature da tako svakome čitatelju približi jednostavnost, uronjenost u vjeru, pobožnost i poniznost sluge Božjega. Budući da primjeri privlače, Glasnik će donositi razgovore i razmišljanja inspirirana likom i djelom sluge Božjega Mahnića.

S ovim brojem *Mahnićevo slovo* ulazimo u veljaču, mjesec koji je svima nama poznat kao razdoblje petog godišnjeg doba, tj. vrijeme mesopusta i maškara. Ali ovaj mjesec u svojim njedrima čuva živi spomen na onaj događaj prije 162 godine (1858.) koji je promijenio svijet, ljudska srca i živote, a to čini i danas. To je spomendan Gospe Lurdske koji slavimo 11. veljače.

I dok naši krajevi (posebno Hrvatsko primorje) viču: *Živio pust!*, iz Crkve i u Crkvi čuje se onaj lurdski pjev: *Ave, ave, ave Maria! Zdravo, zdravo, zdravo, Marijo!* A u našoj Krčkoj biskupiji na poseban način čuje se još jedan usklik – čuje se glas sluge Božjega biskupa Antuna koji nas poziva i govori: *Više svjetla! O Marijo!*

Više svjetla

Budi vladaricom Krčke biskupije,

Mahničev kip Gospe Lurdske sa hodočašća iz 1908.

Da je sluga Božji, čovjek sveta života, bio marijanski biskup pokazat ćemo u ovom broju *Glasnika* s nakanom da i naš njegov primjer učini što pobožnijima i vjernijima nebeskoj Majci Mariji.

Za kontekst našeg razumijevanja biskupa Mahnića treba reći ponešto i o vremenu kad on dolazi na svoju novu službu kao biskup Krčke biskupije i u katolički život svoje nove domovine. U Hrvatskoj je to doba u kojem se nazire liberalizam – ideja koja promovira neograničenu slobodu čovjeka. Takav se mentalitet uvlači i među vjernike, te zahvaća znanost, književnost i druge grane ljudskog djelovanja i razmišljanja. Mahnić se već i u slovenskom razdoblju svoga rada podigao protiv takva mentaliteta. I zato će njegov tajnik svećenik Antun Pilepić zapisati: „No Bog nije zapustio svoj narod, koji Mu je kroz vjekove bio vjeran i koji je na granici Europe ginuo za krst časnici: On mu posla biskupa Mahnića, da mu otvori oči. I Hrvati su se preneli na vrijeme i stvorili su oko svoga duhovnog Vođe novi rod, rod duboko katolički odgojen i nacionalno svjestan, koji je dugim, ustrajnim i mukotrpnim radom pripremio ljude, koji će novoj Hrvatskoj dati katolički duh.“

Isti će Pilepić za Mahnića reći kako se radi o velikanu duha sveta života. Vjera biskupa Mahnića te svetost kao rezultat vjere bila je duboka, prožeta djetinjim pouzdanjem u nebeskog Oca. Bio je uvjeren da Bog vodi njegove korake. Zato će se na jednom mjestu reći kako je zbog pobožnosti biskupa Mahnića Krčka biskupija još za vrijeme njegova zemaljskog života prozvana „biskupijom Presvetog Srca“.

Jasno je da je u takva čovjeka morala biti i velika pobožnost pre-

ma Blaženoj Djevici Mariji, a to nam potvrđuje i o. Ignacije Radić kad piše o Mahnićevoj majci Jožefi: „Pobožnost prema Djevici Mariji usisao je još kao maleno dijete od vrlo pobožne majke.“

Njegovi su osjećaji prema Gospi bili toliko sinovski i topli što je moguće iščitati iz načina na koji je o njoj pisao, propovijedao, molio i poticao sve, a posebno svećenike i vjernike svoje biskupije na molitvu.

Posebnu pobožnost sluga je Božji gajio prema Sedam žalosti Blažene Djevice Marije. Reći će sluga Božji: „Malo koja svetkovina u crkvenom ljetu nježnu dušu potiče toliko na ozbiljno razmatranje, kako spomen Sedam žalosti Blažene Djevice Marije. Žalosti su to i muke što ih je pretrpjela Majka Božja, od svih majka najnježnija i najsvetija, zbog muke i smrti Svoga Jedinca. [...] Marija nije bila na tijelu ranjena, nije prolila krvi, Njezina muka stoji sva u duši, koja je obdarena najsavršenijim spoznanjem, u srcu koje ljubi kako nije ljubilo i ne može ljubiti ni jedno čovječje srce.“

Ova nam Mahnićeva ispovijest odnosa prema Blaženoj Djevici govori kakvim je životom živio. Skoro da bi se uz njegovo biskupsko geslo: *U Križu je spas*, moglo dodati i geslo sv. Ivana Pavla II.: *Totus tuus – Sav tvoj, o Marijo*.

Od vremena nakon svoga svećeničkog ređenja, kao odgojitelj sjemeništaraca, profesor i rektor, do čovjeka pera i zalaganja za „Božju stvar“ u vjerskom i društvenom životu te kao otac svoje biskupije, otac mladih, jasno se iščitava kako je kraljica Mahnićeva srca bila bezgrješno začeta Djevica Marija. Uvijek ju je postavljao kao uzor i sebi i svima. U svakom svom radu i poslu uvijek s

o Bezgrješna Djevice Marijo!

Marijom. I na prvoj Krčkoj sinodi Bezgrješnu proglašava „Vladaricom Krčke biskupije“.

U svojih je sedamdeset godina života sluga Božji dva puta hodočastio Blaženoj Djevici Mariji u Lurd. Na svoje prvo hodočašće pošao je još kao mladi svećenik 1888. god., a na drugo 1908. god.

Sluga Božji u zagrljaju Bezgrješne Gospe Lurdske

Sluga Božji u svojem članku: Katolička reakcija – Bezgrješno začće – Lurd, piše: Kad je mržnja na Boga i na Crkvu doprla do vrhunca, zapodjela se s katoličke strane reakcija. Prvi korak u ovome smjeru učini Crkva proglašivši dogmom Bezgrešno Začće. Marija osvanu svijetu već u početku poput jutarnje zvijezde naviještajući veliki dan Spasa: sličnu ulogu namijenila je Providnost Mariji u devetnaestom stoljeću. Proglašenjem se Bezgrešnog Začća probudi u Crkvi novi duh, koji će uskoro prožeti kršćanski svijet. [...] Ne bijaše još prošla četvrta godina otkako se proglasila dogma (1854.), kada se pronese Francuskom i Europom vijest o lurdskim ukazanjima. Predmetom ukazanja bijaše Gospođa, nebeske divote, koja na upit tko je, odgovori: „Ja sam Bezgrešno Začće.“ Ujedno poteče na mjestu ukazanja živa voda čijom upotrebom počnu nemoćnici ozdravljati od raznih bolesti.

Vijest o ukazanju „Bijele Gospe“ brzo se širila ne samo Lurdom, nego i po svoj okolici pa tako i do naših krajeva. Vjernici su se počeli okupljati ispred te špilje. U samome početku predstavnici građanske i crkvene vlasti zabranjivali su da se vjernici okupljaju na mjestu »ukazanja«, ali je narod sve više dolazio i s vremen-

om je Lurd postao veliko Gospino svetište.

Mahničeva pobožnost prema Mariji u lurdskom je ukazanju pronalazila je svoje uporište i sigurnost. Gospa je samom svojom pojavom potvrdila ono za što se Mahnić cijeloga svoga života trudio posvijestiti svakome čovjeku: opstojnost nadnaravnoga, duhovnog svijeta. Svojom izjavom: „Ja sam Bezgrješno Začće“ Gospa je upozorila na veliku istinu da postoji milost i grijeh, da je papa kao vrhovni učitelj vjere i morala nezabludiv, tj. da ne može cijelu Crkvu krivo učiti. To su sve bile i tematike Mahnićevih tekstova u časopisu *Rimski katolik*, koji izdaje u Gorizi. Osim toga, Gospina poruka o pokori snažno je upozorenje na potrebu promjene mišljenja, vladanja i života. Dakle, potrebno je sebe preispitati, osmisliti život, vratiti se na izvore kršćanstva, tj. na Kristovo evanđelje.

IMPRESSUM

Izdaje:

Postulatura sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića
Biskupa A. Mahnića 18, Krk

Priredio i odgovara:

Saša Ilijić, postulator

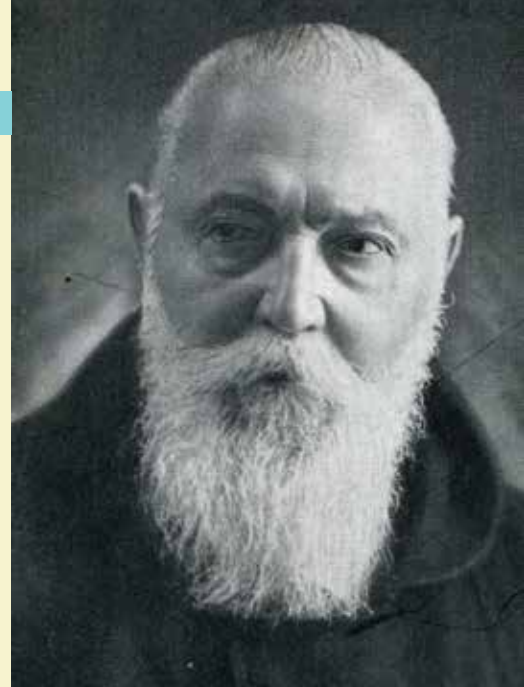
Lektor: Marina Čubrić, prof.

Grafički uredila: Irena Žužić

Tisak: Josip Turčinović d.o.o.

Mrežna stranica postulature:

biskupijakrk.hr/mahnic100

o. Bernardin Škrivanić

Mahničev prijatelj i suradnik, kapucin o. Bernardin Škrivanić o Mahniću će u jednom osobnom pismu 1922. godine zapisati: „Veselio se je djelu koje sam poduzimao, organizirajući 16 hodočašća. I sam je u jednom od svoja dva hodočašća bio u Lurdu zajedno sa mnom. Sjećam se kako se je u Lurdu istaklo njegov očevitni svetački život – u žarkim propovijedima, u najpobožnijoj sakupljenosti, najponiznijem ponašanju! [...] Ljudi su rekli: To je pravi sveti čovjek! Veselio se je pelikanskim procesijama koje sam sa 20 – 30 tisuća ljudi i sa cijelom vojnom bandom Jelačić svake godine kroz 17 godina vodio ka Majci Božjoj Trsatskoj (moja op. do 1918. kad ih je zabranio D’Annuncijevac talijanski general Francesco Saverio Graziolo).

Podrškom biskupa Mahnića, o. Bernardin u Rijeci 10. siječnja 1908. započinje kao urednik i izdavatelj pobožnost prema Bezgrješnoj širiti putem glasnika Naša Gospa Lurdska, a kao svrhu ovoga lista postavlja: Predziđe kršćanstva, lijepu nam Hrvatsku dovesti k Isusu po Mariji – Per Mariam ad Jesum! Evo vam naše lozinke. Hoćemo li u svome pothvatu uspjeti! To dobri Bog zna!

Prvo hrvatsko narodno hodočašće u Lurd!

Od 10. do 17. kolovoza 1908. u organizaciji fra Bernardina Škrivanića, provincijala kapucina iz Rijeke, i predsjednika hodočašća i voditelja biskupa Antuna Mahnića, u prigodi pedesetgodišnjice (1858. – 1908.) čudesnih ukazanja organizirano je prvo veliko hodočašće Hrvata u Lurd. Na ovo je hodočašće iz Hrvatske pošlo 410 hodočasnika, od kojih je iz naše Krčke biskupije sudjelovao 31 hodočasnik.

Od Rijeke, odakle je službeno krenulo hodočašće, do Lurda putovalo se četiri dana brodom i vlakom. Na putu prema Lurdu hodočasnici su prošli kroz Veneciju, Milano, Marseille, Toulouse. Stigavši u Lurd 14. kolovoza u posljedopodnevnom satima, hodočasnici, predvođeni biskupom Mahnićem, obilazili su špilju ukazanja, baziliku, rodnu Bernardičinu kuću, groblje na kojem su pokopani Bernardičini roditelji, sudjelovali su na pobožnostima svete krunice, križnog puta, kupanja u lurdske vodi te slavlju svete Euharistije.

Na svetkovinu Velike Gospe biskup Mahnić služio je u bazilici Bez-

grješne svečanu svetu misu za sve hodočasnike. Za vrijeme svečane mise održao je divnu propovijed o značenju otajstva Bezgrješnog Začeca za vjeru te pozvao Hrvate da u teškim vremenima ostanu vjerni Bogu i Gospi. Crkva je bila puna hodočasnika mnogih narodnosti, svi su pažljivo slušali propovjednika, makar ga nisu razumjeli. „Biskupova majestetna pojava, nabožni izražaj lica, blagi njegov pogled i ozbiljna dikcija u govoru, sve je to privlačilo i osvajalo svačije srce. Biskupu se suza po koji put zacaklila u oku.“

„Kad je biskup zazivao blagoslov na hrvatski narod“, pripovijeda jedan od nazočnih, „briznuo je u plač, a s njime zaplakali su ne samo Hrvati, već i svi tuđinci u crkvi. Bio je to veličanstven prizor, neopisiv, rijetko kada u svijetu viđen... Poslije propovijedi jedva se biskup Mahnić progurao između silnog svijeta, koji se gurao k njemu, da mu poljubi ruku. Čulo se, gdje Francuzi, Španjolci, a i ostali narodi šapuću: Mora da su Hrvati vrlo dobar i pobožan narod, kad njihov biskup tako oduševljeno propovijeda, i kad na njih tako

spasonosno djeluje njegova riječ! Takvo je priznanje sigurno lijepa svjedodžba za nas Hrvate i mi se time moramo ponositi!“

Hodočasnici su tom prigodom Gospi Lurdske ostavili zavjetni dar: srebreno i pozlačeno srce s natpisom: „*XV. augusti 1858. Antemurale christianitatis Virgini Immaculatae, filiae primogenitae Ecclesiae, certae spei et saluti cor ad cor* – 15. VIII. 1858. Predziđe kršćanstva Bezgrješnoj Djevici, prvorođenoj kćeri Crkve, sigurnoj nadi i spasu (posvećuje) srce srcu 15. VIII. 1908.“

Za povratka iz Lurda hodočasnici su samoinicijativno pokrenuli organizaciju drugog hodočašća i između sebe odabrali novi odbor. Piše sudionik: „Novom je odboru presvijetli biskup Mahnić sav razdragan podijelio svoj biskupski blagoslov.“ Sudionik dodaje: „Može se potpunim pravom tvrditi da biskup Mahnić u katoličkom episkopatu cijeloga svijeta zauzimalje jedno od prvih mjesta u širenju slave i časti Bezgrješne Lurdske Djevice.“

Sluga Božji
biskup Antun Mahnić

Dolaskom u Veneciju na kolodvoru su se hodočasnici oprostili od biskupa Mahnića: „Uz srdačne ovacije oprostismo se sa velevrijednim predsjednikom hodočašća presv. Gosp. Biskupom Mahničem, koji je pošao drugim željezničkim putem preko Trsta da obavi i neke vizitacije u udaljenijim župama svoje Krčke biskupije. Kad je biskup uljeko u vlak, zaorila je iz stotinu grla pjesma: „Ljubimo Te, naša diko“, a za njom odmah zapjevamo svi otkrivene glave našu rodnu himnu: „Lijepa naša domovino!“ Burni: „Živio!“ bio je posljednji zajednički naš pozdrav na put – ljubljenom biskupu.“

Tri godine nakon prvog hodočašća u Lurd biskup Mahnić izdaje poslanicu u kojoj upućuje svoje svećenstvo i vjernike k Isusu preko Marije. I zaključuje svoju poslanicu: „Ondje (u Lurdu) se uvjerih, da je ono, što sam prije čitao ili čuo, sve premalo. Zato sam se Mariji zavjetovao, da ću Njezina djela i slavu naviještati svakom prilikom i svima, s kojim ću doći u doticaj.“

1858

1908

Prvo narodno hodočašće

„ LURD „

k našoj GOSPI LURDSKOJ

Prigodom Pedesetgodšnjice (1858-1908) čudesnih Prikazanja Bernardici Subirù.

pod predsjedništvom dra Antuna Mahnića, biskupa Krčkoga.

Odlazak dne 10. povratak 21. kolovoza.

POPIS HODOČASNIKA IZ KRČKE BISKUPIJE
NA I. HRV. NARD. HODOČAŠĆU U LURD

1. Mahnić dr. Antun, biskup krčki, predsjednik I. hrv. nar. hodočašća	14. Letić Amata, Veli Lošinj
2. Antoniazzo Vjekoslav, Cres	15. Letić Ivan, Veli Lošinj
3. Barbalić Antonija, Veli Lošinj	16. Maračić Jakov, svećenik, Ilovik
4. Bonifačić dr. Klement, župnik, Mali Lošinj	17. Milčetić o. Vinko, franjevac treć., Veli Lošinj
5. Buić o. Jacint, Glavotok	18. Milohnić Ivan, Cres
6. Geržetić Antun, Sv. Vid, p. Malinska	19. Milohnić Antonija, Cres
7. Giadrossich Ana, Mali Lošinj	20. Moričić Dominika, Mali Lošinj
8. Heracich Octavio, kateheta, Mali Lošinj	21. Muškardin Antun, Lubenice
9. Juničić o. Augustin, franjevac, Košljun, p. Punat	22. Rade Dominik, Mali Lošinj
10. Juranić Andrija, župnik, Dobrinj	23. Rade Marija, Mali Lošinj
11. Kirinčić Dinka, Dobrinj	24. Skopinić Elizabeta, Mali Lošinj
12. Lazarić Ivan, Veli Lošinj	25. Trinajstić Ivan, župnik, Dobrinj
13. Lazarić Marija, Veli Lošinj	26. Turato Nikola, kanonik, Cres
	27. Vitezić Lucija, Cres
	28. Volarić Nikolina, učiteljica, Vrbnik
	29. Žic Antun, župnik, Lun
	30. Žic Ivan, svećenik, Mali Lošinj
	31. Žic Petar, umir. župnik, Krk

Zajednička fotografija sa hodočašća 1908. godine

Iz propovijedi biskupa Antuna Mahnića na hodočašću u Lurdu, 16. kolovoza 1908.

„A ti o Hrvatski patniče, mukotrpní seljače, koji znojem lica svoga natapaš rodnu svoju hrvatsku grud, da pošteno preživiš; kad dođeš kući k svojim milim, ne prestani svima pripovijedati, što si ovdje u Djevičinu Gradu, zemlji čudesa, vidio i čuo. Reci svijetu, da slijepi progledaju, hromi hode, gubavci se čiste, gluhi čuju, mrtvaci ustaju! Pa ako ti je bila do sada Marijina krunica mila, neka ti bude odsele još milija. Da, ustrajno moli Marijinu krunicu, razmišljaj njezina otajstva, te ćeš odatle crpsti moć i utjehu u bijedama, koje te tlače. [...]

Naša nesreća, prokletstvo i uzrok našega propadanja – naše je polutanstvo, braćo Hrvati, naše kolebanje između dviju stvarnosti, što su istina i laž; jednom nogom hodamo putem istine, drugom putem laži. Hrvatska – Lurd te zove k jedinstvu katoličkog načela – Isus Krist! In hoc signovinces, Hrvatska. [...] Kako izgleda danas u hrvatskoj domovni? Na žalost valja nam priznati: Mnogi i mnogi hrvatski sinovi psuju ime Isusovo. [...]

O moguća Kraljice neba i zemlje, Gospo Lurdska, pogledaj s visoka prijestolja Tvoje milosti na ovaj vjerni pobožni puk, koji na koljenima pred Tobom kleči. Među narodima ima jedan narod koji danas iz dalekog istoka dolazi ovamo, da se Tebi pokloni. Valjda poznaš, Marijo, potomke onih kršćanskih lavova, koji su s mačem u desnici i s Tvojom Krunicom u lijevoj, sa slatkim imenom „Isus – Marija“ na jeziku stali, kroz tri vijeka krvareći, na braniku za krst i slobodu kršćansku, te domovini svojoj stekli časni pridjev: „Predziđe kršćanstva“. [...]

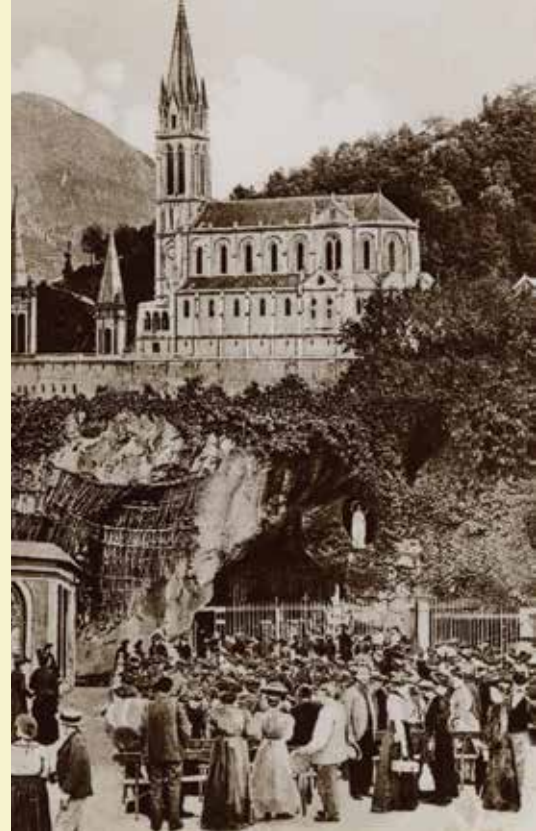
Sinovi i kćeri Hrvatske se danas Tebi poklanjaju, o Marijo; a Ti Kraljice milosti, pogledaj na njih. Blagoslovi Gospo Lurdska, svoje vjerno stado, stare i mlade. Blagoslovi bolesnike. Ako hoćeš, možeš ih ozdraviti, ako pa nećeš, onda neka im bude to dokazom, da je tako bolje, za vječni spasih. Pjevajući slavu Presvetome Trojstvu, a pozdravljajući na sve vijek Tebe: Zdravo, zdravo zdravo, Marijo!“

Sluga Božji o Bezgrješnoj u Velom Lošinju

Sličan događaj, iako u manjoj mjeri, zapisuje tajnik Pilepić, zbio se u Velom Lošinju god. 1901.: „Na Uzašašće održi Mahnić govor na svibanjskoj pobožnosti. Na propovijed dođe i nadvojvoda Stjepan i njegova obitelj, jer su toga dana dvije njegove kćeri bile primile prvu svetu pričest.“

Nadvojvoda i njegova obitelj imali su kuću u Velom Lošinju. Naučio je

i hrvatski jezik. Biskup je više od pola sata govorio, i to bez predhodne pripreme, jer ga je župnik bio u posljednji čas zamolio, o Bezgrješnom Začecu. Nadvojvoda je najpoznatije pratio njegovo oduševljeno razlaganje, bio je vidljivo ganut, te poslije propovijedi izjavio da još nije čuo tako govoriti i da ga je biskupova riječ potpuno poučila i uvjerala o otajstvu Bezgrješnog Začeca.

Popratnica Prvoga hrvatskoga hodočašća u Lurdu

Sa obala sinjeg mora,
Sa širokih sa poljana,
i sa hridi vrlet-gora
Četa nas je svrstana;
Svi slušamo isti glas,
Ista miso vodi nas:
Ravnat brod, sjajit hod
Tam' gdje brza Glava hiti,
Mariju moliti!
Željni onog dana, kada
Putujemo punih grudi
Zora će nam da zarudi
Marijina usred grada,
Da pjevamo: zdravo oj,
Lurdska Djevo, cilju moj
Tvoja moć na pomoć
Nek' kod naših bude djela
Djevice Preb'jela!
S Bogom, s Bogom ostaj dome,
Nemoj više tužan biti,
Ka boljitku samo tvome
Vjerna djeca će moliti!
Lurdska Gospo, ljubi nas,
Hrvatski ć' uslišat glas.
Čut će plod mili rod,
Pa će pjevat ko i prije:
Živjela Marija!

Pobožni hodočasnik pod pseudonimom „Cetinski mlinar“ napisao je ove riječi 1908. godine, a pjevala se po napjevu hrvatske davorije Glasna, jasna skladatelja Ivana pl. Zajca. Tekst i melodija imaju izraženi domoljubni karakter. Ova je pjesma bodrila 410 hodočasnika na isposničkom hodočašću u Lurdu.

Rođenje za nebo pod Bezgrešnom

U *Narodnoj politici* dr. Šime Cvitanović prisjeća se svog posjeta umirućem biskupu Mahniću na dvoru zagrebačkog nadbiskupa. Ovako piše: „Na jednom krevetu ležao je umirući biskup i Učitelj. Oči su mu bile upale i zatvorene, donju usnicu držao je pritisnutu gornjim zubima, lice se otešlo, požutilo, uši prozirne [...] U ruci je držao krunicu i prsti su grčevito stiskali poprilično velika zrna. Na zidu je bila slika sv. Bogorodice – a eto pod Njezinim nogama ležao je u golgotskim mukama Njezin sluga i štovatelj.“

Prvoga dana, jedva smo što govorili [...] Sutradan sam mu priznao da sam i ja senior. Starac se na to trgne, okrene i pogleda me, a onda digne ruke prema slici Bogorodice, te duboko uzdahnu: Hvala Ti, Majko draga, što sam i to dočeka, da sjeme, koje je posijano, već je

u plodu i da me jedan senior lieči. Tko bi se to nadao, a ipak je došlo! [...] Znaete doktore, boli to boli i reže, ali ja sam tvrde naravi, mogu, još mogu. Nego vi što ste izrasli i ušli u život, pazite i čuvajte se, da vas ne zaraze ideje svijeta. Vaš je put trnovit, ne nadajte se, da će vas lako razumijeti, a i ondje, gdje se budete nadali utjehe, često ćete biti ožalošćeni. Gledajte sve s pogleda Božje ljubavi. [...] Nikada nisam bio toliko pažljiv (Cvitanović) i meni se činilo, da je preda mnom prorok Kristov i da Krist govori preko njegovih usta.“

Od 18. prosinca 1920. do 4. studenog 1929. tijelo sluge Božjega počivalo je u arkadama zagrebačkog Mirogoja, a onda je svečano preseljeno i ukopano u kapelu Bezgrješne (izgrađenoj za njegov ukop) na Ksaveru.

Grob biskupa Mahniću u kapeli Bezgrješne na Ksaveru

Dvije, tri biskupa Ivice...

Draga braćo i sestre, dragi štovatelji sluge Božjeg biskupa Antuna Mahniću!

Sto godina rođenja za nebo sluge Božjeg biskupa Mahniću pogodan je trenutak za dublje i svestranije upoznavanje tog velikog Božjeg ugodnika čija veličina proizlazi iz njegovog kršćanskog uvjerenja i svećeničkog poziva. Volimo isticati da on uvelike prelazi granice naše Krčke biskupije, kao istinski pokretač i otac Hrvatskog katoličkog pokreta, te održavajući trajne veze s rodnom nadbiskupijom u Gorici i domovinom Slovenijom u kojima je sve započeo kao svećenik, profesor i odgojitelj.

Kroz događanja koja se planiraju ostvariti ove godine na prvom će mjestu biti lik biskupa Mahniću koji je istinski živio Kristovo evanđelje, bez kojega ne možemo razumjeti njegov život i djelo.

I ovo *Mahnićuovo slovo* koje držite u ruci i ona koja će uslijediti bit će tek odškrinuta vrata u bolje upoznavanje sluge Božjega.

Sva Mahnićuova nadahnuća plod su njegovog kršćanskog uvjerenja i sve što je poduzimao imalo je za cilj hrvatskog i slovenskog čovjeka prosvijetliti i podignuti na višu intelektualnu spoznaju, ali u duhu Kristova evanđelja.

Žarko želim da se nijedan kršćanin naše biskupije od predstojećih događanja ne distancira već se njima duhovno i kulturno obogati. Osobito apeliram na svećenike, redovnike i redovnice u našoj biskupiji, da se oko „ovog djela Božjeg“, kako bi rekao sveti Pavao (usp. 2 Kor 8, 6-11), svesrdno angažiraju, a na sve koji na bilo koji način doprinose da Mahnićuova kauza ide naprijed zazivam Božji blagoslov!

mons. dr. Ivica Petanjak

Oltar u kripti crkve Gospe Lurdske na Žabici u Rijeci, koji je posvetio biskup Mahnić 10. veljače 1908. godine

Najave

14. 2. Mjesečni spomen slugе Božjega; misa u katedrali po Vašim nakanama i za dobročinitelje Postulature.
29. 2. Otvoranje spomen-izložbe: *Antun Mahnić – pastir Svjetla* u crkvi sv. Kvirina u Krku.

Korizmena hodočašća dekanata Krčke biskupije na grob slugе Božjega:

29. 2. Hodočašće Creskog i Lošinjskog dekanata.
07. 3. Hodočašće Vrbničkog dekanata.
14. 3. Hodočašće Krčkog dekanata.
21. 3. Hodočašće Rapskog dekanata.
28. 3. Hodočašće Omišaljškog dekanata, župe Novalja i Lun

Prilozi za rad Postulature

Postulatura slugе Božjega biskupa Antuna Mahnića uzdržava se dobrovoljnim priložima, štovatelja, molitelja i prijatelja slugе Božjega. Milodari se mogu uplatiti na račune:

IBAN: HR9523400091511033382
Naznaka: Donacija
Biskupija Krk - Postulatura slugе Božjega Antuna Mahnića,
Ul. Biskupa A. Mahnića 18,
51500 Krk

Za inozemstvo:
IBAN: HR9523400091511033382
PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d.,
Radnička cesta 50
10000 Zagreb, Croatia
SWIFT: PBZGHR2X

Svjedočanstva, molitve i zahvale

Svakog 14. u mjesecu u katedrali slavimo sv. misu po vašim nakanama, te za sve dobročinitelje.

- Biskup Antune, izmoli mi milost kod Boga za oslobođenja moga sina od ovisnosti droge, kocke, alkohola i svakog zla koje njegovu jadnu dušu zarobljuju. Izmoli mi jakost i pokaži put u ovoj teškoj situaciji moga života.
- Biskupe Antune, danas je moja 50. obljetnica braka. Hvala ti slugo Božji. Čuvaj moju obitelj, izmoli nam zdravlje i posebno – sve nas ojačaj u vjeri.
- Biskupe Antune, ne daj da kolijevke našega naroda ostanu prazne, osobito u mojoj obitelji.
- Dragi biskupe Antune, molim te za zagovor, za sretan porod, za zdravlje moje bebe. Molim te za mir i ljubav u mojoj obitelji. Za obraćenje moga muža i za našu ljubav. Hvala ti!
- Priporočamo božjemu služabniku Antonu Mahniću oba bratska naroda, da bi ponovno vratila kršćanske korenine.
- Antune, biskupe; zahvaljujem ti na svakoj molitvi koju si prikazao Ocu za mene, tvoje siromašno dijete. Oduševljava me tvoja ljubav i žar kojom je tvoja duša i cijelo biće gorjelo i ljubilo Srce Isusovo. Osjećam kao da se poznajemo, svaki put kada dođem do tvoga groba s tobom mogu razgovarati. Svaki put su moje suze obrisane, srce utješeno, nada vraćena, osnažena vjera.
- S velikim sam zadovoljstvom izmolio molitvu na tvome grobu. Putokaz si i svjetlo koje svijetli. Izmoli meni i mojoj obitelji put.

SLUGA BOŽJI
ANTUN MAHNIĆ
BISKUPSKI

